

A könyv ünnepnapjai

Képes Krónika

Herceg Ferenc autogrammot ad.

1939. V. 11.

Az idei könyvnap más volt, mint bármelyik elődje. A Nagykörút és Rákóczi-út kereszteződésénél, a Nemzeti Színház sarkán, ott, ahol leglázasabb és leggyorsabb a város szívének lüktetése, nem hivalkodott többé a hangos reklámmal és lármás dobszóval dolgozó baloldali kiadóvállalat. A Turul Szépművéses Céh kopjafákra támaszkodó magyar sátra állt itt. A háttér festményén a magyar népmesék, a végtelen őshaza szárnyaló madara, a turul fogta kemény markaiba a könyvet és repült, száguldott. Nyomában kacagányos magyarok: — „Magyar szóval, magyar dallal előre.“

Ha az ember becsületesen meg akarná éreztetni az idei könyvnapok lelkét, ahhoz először is el kellett volna olvasni azt a szekérdéknyi könyvet, amellyel a magyar írók meglepték a közönséget. Azután ott ülni a sátrak könyvek alatt roskadozó pultjai mögött, s meghallgatni minden beszélgetést, mely vevő és árusítók között lepergett. Erre nem volt idő. Csak arra, hogy belenézzünk annak a tizennégy éves diáklánynak tiszta kék szemébe, aki könyvet vett, és arra, hogy megvizsgáljuk az érettségiző nagy fiú ag-

godalmas tekintetét, mikor riadtan kérdezte a szívéhez ölelt könyv árát. Elkomorult a tekintete. Elpirult. Megnémult. Aztán hirtelen előkapta pénztárcáját, leszámolta az asztalra zsebpénzét. Húsz fillérrel kevesebb, mint amennyi a könyv ára. Most mi lesz? Az árusító nem gondolkodik, már csomagolja is a könyvet. Mi ott ülünk a háttérben és beírjuk emlékezetünkbe ezt a jelenetet. Érvek azok ellen, akik legyintve beszélnek a mai fiatalokról s mint jövődöntő igazságokat hirdetik: A mai ember retteg az elmélyüléstől, fél a könyvtől.

Szombaton, a zárás napján, szaladtunk végig a pesti utcán. Minden sátorban néhány perc. A külsőségekről kaptunk csak képet. Pedig a könyvnap nem az, ami akkor történik, mikor a pultról az olvasó kezébe kerül a könyv, az igazi könyvnapok most következnek. Otthon a csöndben, amikor az olvasó szemsugara megeleveníti a fekete betűket, a vonalak mozogni kezdenek, gondolatokat gyujtanak és érzésszálakat pengetnek meg.

Az Opera előtt tágas pavillon. Herceg Ferencnek sok a dolga. „Az élet kapuja“ című pompázatos történelmi

Zsigray Julianna és vitéz Suhay Imre ny. altábornagy, a háttérben Párdány Oszkár

Dayka Margit árusít a Turul Szépművészeti Társaság sátrában

Slnka István és Bordy Bella

P. Márkus Emília és Harsányi Üdönné. (Harsányi Zsolt édesanyja)

Szendy Károly polgármester és Némethy Károly tanácsnok be-
vásárol a Melosz sátorban

Vásárlók

Erdélyi írók együtt. Nyirő József, Kovács László,
Vásárhelyi Emil és Kemény János báró

Bókay János és Saád Béla,
a Képes Krónika munkatársai

Muráti Lili, Szilassy László
Simor Erzsé

regénye, mellyel a Nobel-díjra is előterjesztették, a könyvnapra 80 filléres kiadásában jelent meg. Harsányi Zsoltot édesanyja, Harsányi Ödönné képviseli. Tormay Cécile könyvei mögül Tormay Gézáné fogadja az érdeklődőket. P. Márkus Emiliának Zsigray Juliannával van elintéznivalója. A Nemzeti Színház nagy művésznője nincs megelégedve Zsigraynak a Képes Krónikában megjelent cikkével, melyben a főpróbaközönséget figurázta ki és megkockáztatott egy megjegyzést a naivakorú színművésznők naiva-

Simor Erzsébet könyvet ad el

szertől öltözkezéséről. A fenyítés a sátor egyik sarkában bonyolódik le, véletlen tanu akad csak rá, Koroda Miklós, a népszerű Riviczky-könyv írója.

Szaladunk tovább a Szervita-térre az erdélyiekhez. Tamási Áron belefáradt az autogrammadásba s a közeli sörözőbe vonul üdülésre hűsége barátjával, Molnár Béla századossal, aki a csiki összetartás jegyében felsorakoztatta Tamási mögé a Pesten élő székelyeket. Bent a sátorban Nyirő József fáradhatatlan. Megállás nélkül írja nevét könyveibe. A pultok mögött erdélyi mágnásaszonyok fogadják szívélyesen a vevőket. Kemény János báró angol feleségének is jól megy a magyar beszéd.

Bókay Jánossal beszélgetünk:

— Az idei könyvnap jobban sikerült, mint a tavalyi. Legalább ötven százalékkal több könyvet adtunk el — mondja. — Igaz, a szép idő is kedvezett a könyvnapoknak.

Ezt halljuk különben mindenütt. Ennek örül Féja Géza a MEFHOSz könyvsátrában. Ezt mondják a Szent István Társulatnál, erről beszélnek a felvidéki írók Kazinczy-sátrában, a Franklinék pavillonjában, az Egyetemi nyomdánál, a Pátria íróknak egyszerű és magyaros sátrában és végül a Turul Szépműveseknél. Teleki Pál gróf miniszterelnök és Hóman Bálint kultusz-

A Pátria Klub íróinak sátora

Simor Erzsébet könyvet ad el

szerű öltözkedéséről. A fenyítés a sátor egyik sarkában bonyolódik le, véletlen tanu akad csak rá, Koroda Miklós, a népszerű Reviczky-könyv írója.

Szaladunk tovább a Szervita-térre az erdélyiekhez. Tamási Áron belefáradt az autogrammadásba s a közeli sörözőbe vonul üdülésre hűsleges barátjával, Molnár Béla századossal, aki a csiki összetartás jegyében felsorakoztatta Tamási mögé a Pesten élő székelyeket. Bent a sátorban Nyirő József fáradhatatlan. Megállás nélkül írja nevét könyveibe. A pultok mögött erdélyi mágnásaszonnyok fogadják szívélyesen a vevőket. Kemény János báró angol feleségének is jól megy a magyar beszéd.

Bókay Jánossal beszélgetünk:

— Az idei könyvnap jobban sikerült, mint a tavalyi. Legalább ötven százalékkal több könyvet adtunk el — mondja. — Igaz, a szép idő is kedvezett a könyvnapoknak.

Ezt halljuk különben mindenütt. Ennek örül Féja Géza a MEFHOSz könyvsátrában. Ezt mondják a Szent István Társulatnál, erről beszélnek a felvidéki írók Kazinczy-sátrában, a Franklinék pavillonjában, az Egyetemi nyomdánál, a Pátria írónők egyszerű és magyaros sátrában és végül a Turul Szépművészeknél. Teleki Pál gróf miniszterelnök és Hóman Bálint kultusz-

A Pátria Klub írónők sátora

